

தனப் பணெட்டு தன்பிள்ளை சோறு வீட்டு
சம்பாத்தியம் இவையுண்டு தானுண்டென்போன்
சின்னதொரு கடுகப்போல் உள்ளங் கொண்டோன்
தெருவார்க்கும் பயனற்ற சிறிய வீணன்!
கன்னலடா எனச் சிற்ப்பார் என்போனுள்ளம்
கடுகுக்கு நேர்மத்த துவரையுள்ளம்!
தன்னையுள்ளம் ஒன்றுண்டு தனது நாட்டுச்
சுதந்தரத்தால் பிறநாட்டைத் துன்புறுத்தல்!

ஆயுதங்கள் பரிகரிப்பார், அமதை காப்பார்,
அவரவர்தம் வீடுநகர் நாடு காக்க
வாயடியும் கையடியும் வளரச் செய்வார்!
மாம் பிஞ்சியுள்ளது பின் பயனும் கண்டோம்!
தயையுள்ளம் அன்புள்ளம் பெரிய உள்ளம்
தொல்லுலக மக்களெலாம் யுஒன்றே என்கும்
தாயுள்ளம் தனிலன்றோ இன்பம்! ஆங்கே
சண்டையில்லை தன்னலந்தான் தீரந்த தாலே.

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp165puthiyaulagam.htm#dt143>